Број: С 1 3 У 035772 20 У
Сарајево 7.10.2021. године

13.10.21
US-03-13-1 176 21

Суд Босне и Херцеговине у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Ениса Имамовић у управном спору тужиоца „КОМОТИН" д.о.о Јајце, улица Краља Твртка II, број 4, које заступа пуномоћник Драган Драмац, адвокат из Јајца, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-872-7/20 од 7.5.2020.године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, улица Вуковарска број 10б, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 7.10.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, оспорено рјешење тужене број ЈН2-03-07-1-872-7/20 од 7.5.2020.године се поништава и предмет враћа туженој на поновно рјешавање.

Налаже се туженој да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 340,00 км у року од 30 дана од дана пријема ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем тужене одбијена је као неоснована тужиочева жалба број: 123-01/20 од 7.4.2020.године, изјављена против тендерске документације у отвореном поступку јавне набавке: Осигурање проточности ријеке Врбас у Јајцу на локацији срушеног моста у насељу Пруди, уговорног органа Агенција за водно подручје ријеке Саве. Одбијен је захтјев жалиоца за повратак накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 2.000,00 КМ.

Против оспореног рјешења тужилац је покренуо управни спор због погрешне примјене материјалног прописа и погрешне примјене одредби правила поступка. Тужилац наводи да је путем е-набавке преузео тендерски документ у отовреном поступку, за набавку

радова, те је одмах након преузимања указао уговорном органу на одређене недостатке тендерског документа. У складу са чланом 56. Закона о јавним набавкама БиХ тужилац је тражио да уговорни орган појасни гдје се формира рампа за улаз и излаз, те колика је дужина коловоза од рампе до мјеста извођења радова, те је поставио питања везана за земљане радове и удаљеност депоније, а за радове рушења у односу на удаљеност депоније грађевинског отпада. Умјесто одговора у писаној форми, тужени је усмено упутио тужиоца, као понуђача, на представника Агенције и Општине Јајце. Тужилац сматра да је уговорни орган неозбиљно, непрофесионално и неодговорно припремио тендерски документ, јер није припремио тендерску документацију на начин прописан Законом и то чланом 53. Упућивање тужиоца на Општину Јајце је апсурдно, ако се има у виду колико траје поступак и рјешавање имовинско-правних односа, а који је рок за доставу понуде. Сматра да је уговорни орган морао ријешити све имовинско-правне односе са власницима земљиштима, па тек онда покренути поступак јавних набавки. Како поступање уговорног органа није законтио, тужилац предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено рјешење, а туженог обавеже на накнаду трошкова управног спора у опредијељеном износу, те да изврши повратак накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 2.000,00КМ.

У одговору на тужбу тужена је навела остаје при наводима из оспореног акта и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. Уговорни орган, је у свом изјашњењу навео да остаје код изјашњења датог у управном поступку.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Оспореним рјешењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на тендерски документ, у отвореном поступку јавне набавке „Осигурање проточности ријеке Врбас у Јајцу на локацији срушеног моста у насељу Пруди", уговорног органа Агенција за водно подручје ријеке Саве. Према образложењу побијаног рјешења, тужена је оцијенила да је уговорни орган дао појашњења на сва питања везано за тендерски документ 6.4.2020.године, а како је био дужан то урадити најкасније дана 9.4.2020.године, сматра да је појашњење достављено у року из члана 56. став 2. Закона о јавним набавкама БиХ. Како је уговорни орган дао појашњење на питање исказивања паушалне цијене, као и појашњење на питање у вези са формирањем рампе за улаз и излаз транспортних возила, тужена сматра да је уговорни орган поступао у складу с чланом 56. став 2. Закона и понуђачима пружио довољно информација на основу којих могу припремити своју понуду како је то прописано у одредби члана 53. став 1. Закона о јавним набавкама БиХ, због чега је жалбу тужиоца одбио као неосновану.

Тужба је основана.

Закон о јавним набавкама БиХ („Службени Гласник БиХ" број: 39/14, у даљњем тексту: Закон), у члану 3, прописује да је уговорни орган дужан да у поступку јавне набавке поступа транспарентно и обезбиједи свим понуђачима правичну и активну конкуренцију с циљем најефикаснијег кориштења јавних средстава у вези с предметом набавке и њеном сврхом. Чланом 56. Закона, (Појашњења тендерске документације) прописано је да заинтересовани понуђачи могу, у писаној форми, тражити од уговорног органа појашњења тендерске документације благовремено, али најкасније десет дана прије истека рока за подношење захтјева за учешће или понуда. Уговорни орган дужан је одговорити у писаној форми, а одговор с појашњењем доставља свим понуђачима који су откупили тендерску документацију или за које има сазнања да су је преузели на један од начина из члана 55. овог закона, у року од три дана, а најкасније пет дана прије истека рока за подношење захтјева за учешће или понуда.

Како произилази из прилога списа предмета, тужилац је тражио појашњење тачке 15. тендерске документације број: 30-281-18/20 од марта 2020.године, дана 23.3.2020.године. Из одговора који је доставио уговорни орган тужиоцу, произилази да је уговорни орган појаснио тендерску документацију која се односи на улазну и излазну рампу, депонију и градски отпад, али на начин који, по оцјени овог суда, није оставио јасну ситуацију нити дао могућност да се сачини понуда јавне набавке. Наиме, уговорни орган је упутио тужиоца на инвеститора, указујући да је општина задужена за рјешавање имовинскоправних питања, те да ће општина, као инвеститор, одлучити гдје ће бити и једна и друга депонија. Јасно је и потпуно законито да се у оваквој врсти набавке, а сагласно члану 56.став 4. Закона о јавним набавкама, може организовати посјета мјеста извођења услуга или радова и тек тада припремити тендерска документација, али то не утиче на обавезу да се у тендерској документацији наведу све чињенице које су од утицаја на припрему понуде. У конкретној ствари је остала спорна удаљеност депоније до које се успоставља обавеза превоза материјала из земљаних радова, као и одвоза шута на градску депонију. Уговорни орган је и у свом појашњењу указао да се удаљеност рачуна „ на основу инжињерске праксе...т.ј. јединичном цијеном до просјечне транспортне удаљености од 5 км" , те да „ће надзорни орган имати могућност да предложи одобравање додатних средстава за ту позицију уколико се укаже потреба".

Овакав начин дефинисања обавеза на радове не пружа поуздане податке понуђачима за припрему понуде, због чега ни овај суд не прихвата разлоге оспореног акта као јасне и ваљане. Понуђачи, сходно члану 53.став 3 .ЗЈН морају добити минимално информације

које су по тачкама побројане и, између осталог, захтијева се опис посла и задатака за радове, са мјестом извршења радова. У конкретој ствари радови се врше и на локалитету срушеног моста, али завршавају одвозом на депонију чији локалитет није одређен. Суд прихвата да је питање уређивања мјеста улаза и излаза транспортних возила додатно појашњено, али питања удаљености депонија оставља простор за произвољност, што не може бити основ да се утврди ваљаност тендерске документације.

Наиме, по оцјени овог суда, за сачињавање простог податка о јединичним цијенама, неопходно је имати податке о радовима и земљаним и радовима рушења, а с обзиром да је упису радова и одвоз шута и земљаног материјала до депонија, остаје спорна методологија по којој ће се извршити обрачун цијене тих радова, код чињение да није доступан податак о удаљености. Уважавајући чињеницу да о том одлучује инвеститор, овај податак мора бити познат прије расписивања поступка јавне набавке и треба бити саставни дио тендерске документације. Неприхватљиво је образложење да ће у случају потребе, ако удаљеност депоније буде већа од просјечних 5 км, надлежни орган одлучити о додатном плаћању на име средстава из „непредвиђенох трошкова", јер су наведени трошкови предвидиви и подаци о мјесту депонија и њиховој удаљености морају бити наведени у тендерској документацији. Они представљају податак на основу којег се врши обрачун цијене радова и свакако су један од важних елемената понуде имајући у виду критерија на избор најповољнијег понуђача.

Основано тужба приговара да је појашњење тендерске документације дужан дати уговорни орган, јер он сачињава документацију у цјелини, па с тим у вези, није оправдано умјесто јасног одговора доставити упуту да се понуђач може обратити инвеститору, ради појашњења. Стога ни образложење тужене из оспореног акта није ваљано, јер чињеница да је уговорни орган формално одговорио понуђачу, а без суштинског појашњења, не може бити прихватљиво у смислу одредбе члана 56.став 2. Закона о јавним набавкама. Због тога је, по налазу овог суда, образложење тужене непотпуно, нема јасних разлога у смислу члана 200. и 233 став 2. Закона о управном поступку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16)и због чега је ваљало одлучити као у изреци, поништити оспорени акт и предмет вратити на поновно рјешавање, примјеном члана 37.став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ.

У поновном поступку ће тужена поступити по упутама из ове пресуде, дакле, поново цијенити ваљаност тендерске документације у оспореном дијелу, посебно са становишта законите примјене члана 53. и члана 56.став 2. Закона о јавним набавкама БиХ, правилно утврдити чињенично стање, те на основу новог утврђења донијети правилну и

закониту одлуку. У том поступку ће одлучити и о трошковима уплаћене накнаде за жалбу.

Како је тужба основана, у складу са одредбом члана 61. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број: 19/02 до 74/10)) тужиоцу припадају потраживани трошкови управног спора. Трошкови се састоје од трошкова за састав тужбе у износу од 240,00 км, према АТ ФБиХ, те трошкова на таксу на тужбу у износу од 100,00 км, према Закону о судским таксама пред Судом БиХ.

ЗАПИСНИЧАР

Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Давор Жилић